

Kader

– ebru çimen · 22 Mart 2019

Herkesin yarası derinmiş dışarıdan baktığında gülüyor ama zoraki
ya da güçlü durmak zorunda
kalabalık tan uzaklaşmış
bazen kendi için de kaybolmuş
tebessüm duvar örmüş

sanki baktığında görünmez oysa
ruhunun pınarlarından ne nehirler
akar bir yanı aydınlık bir yanı
karanlık günyüzü görmeyen
geceye teslim

her kelime müstesna
bir şiir kimse bilmesin
sırtladığı yükü kaldıramaz
yoksa bilirse yanar canevi
yalnızlık olmuş merhameti

valizini sırtlamış omzuna
çökmüş kamburu giderken
ardına bakamamış bile
gözlerinden düşerken
her katre geçmişin şahidi
damarlarında yanlıştır

zamanlarda beslediği aşklar
gezinir kırıntısı ile nefes almıştı oysa
hayat bulmuştu uyandığında
lisani tarifi yoktu yorgun düşmüş
bedeni ruhundan ayrılmış
bitap halde dayanmış
kaderin ördüğü ağırlara dolanmış
en sonun da bir köşede uyuya kalmış